

FELLESSKAP

All vår lengsel søker fellesskap
Det nyfødte barnet søker et ansikt og et blikk.
Vi er også skapt med et smil –
Herren smilte sikkert i skaperglede da vi ble til,
men han la også smilet på barnets lepper.
Et blikk søker fellesskap – Smilet bekrefter kontakten
I tillegg får øynene en varm glans.
Vi er skapt med vakre midler til fellesskap.

Smil og varm glans i øynene –
Et vakkert budskap blinker vennlig til oss:
En ny verdensborger ønsker kontakt,
vid åpen for smil og vennlige øyne som svar.

Stakkars små skapninger som bare møter et unnvikende blikk,
når de betydningsfulle Andre heller ser på mobilen.
For ikke å snakke om dem som møtes med avvisning og kulde!
Det er vondt å minne på det som er enda verre:
Det finnes små barn som møtes med vold og ondskap.
De som handler slik, skulle, som skriften sier,
ha fått en kvernstein om halsen og blitt senket til havets bunn.
For de ødelegger et uskyldig, forventningsfullt lite menneske,
og i tillegg skaper de en vond sirkel som forplanter seg i generasjoner.

For 30 år siden lærte vi i psykologien at den kontakten
som dannes i denne ”tilknytningsfasen” er særdeles viktig for barnet.
Det gjelder spesielt de første to årene.
Denne kunnskapen ser ut til å bli kvalt i den politiske debatten.

Universets Skaper mente tydeligvis at smilet og glansen i øynene
var så viktig at han utrustet alle med dette. Hvorfor?
Fordi fellesskap er den sentrale pulsen i universet.
I vår tro er det én Gud, men samtidig en guddommelig treenighet.
Fader, Sønn og Hellig Ånd i et kjærlighetens fellesskap.
For Jesus er tydeligvis kjærlighet og fellesskap selve kjernen.
Når han tar avskjed med den fortrolige kretsen rundt ham, bruker han sterke ord:
”Den herligheten du har gitt meg, har jeg gitt dem, for at de skal være ett, slik vi
er ett: jeg i dem og du i meg, så de helt og fullt kan være ett. Da skal verden skjøn-
ne at du har sendt meg, og at du elsker dem slik du har elsket meg.”

(Joh 17)

I livet videre søker vi hele tiden etter fellesskap. I barneskolealder er det viktig, i ungdomsskolen og puberteten, i russetiden, og ikke noe mindre i voksen alder når vi søker en person å dele livet med.

Vi drømmer, lengter og forelsker oss.
Her er både sex, erotikk og uegennyttig kjærlighet i en salig blanding.
Erotikk er her forstått som den positive spenningen mellom mann og kvinne.

En fascineres av ulikheten både i kropp og sjel, en blir forelsket i alle forskjellige nyanser ved den andre. Alle drømmer vel om en venn for livet der alle kjærlighets valører er til stede: Sexus, eros, agape – en venn for kropp og sjel. En del av oss kjenner denne drømmen og lengselen i tiltrekningen til samme kjønn.

Dessverre opplever mange etter hvert at den de satset på, har store mangler på et eller flere områder i kjærligheten. Det kan gjelde sex, erotikk eller uegennyttig kjærlighet. Lykken sklir såpeglatt bort mellom hendene våre. Uansett når vi opplever varm lykke, går det ikke mange minuttene før vi kjenner en uro for at dette kan vi miste.

Men Gud som har lagt ned i oss lengselen etter fellesskap og nærhet, er selv den urokkelige kjærligheten. Når lykken sklir bort mellom hendene våre, vet Skaperen at vi skal hjem til han som er universets kjærlighet og sentrum. Vårt hjerte vil plages av uro inntil vi er hos ham.

Vi leter etter fellesskap på mange plan. Vi trenger vennskap på forskjellige nærhetsnivå – med forskjellig grad av åpenhet.

Noen er sjelevenner – to individer som lever på samme bølgelengde.

Som kan være fortrolige inn i det intime fordi de forstår hverandre intuitivt

Og er så trygge at de vet de ikke blir sviktet.

Men selv her gjelder Halldis sin livsvisdom:

”Du går fram til mi inste grind og eg går òg fram til di.

Innan for den er kvar av oss einsam, og det skal vi alltid bli.”

Hjalmar Söderberg uttrykker seg mer brutalt:

«Jag tror på köttets lust och själens obotliga ensamhet.»

Det er jo godt sagt, men den som begrenser kjærligheten

bare til sex, føres gjerne inn i en ensomhet det ikke finnes råd for.

Jeg tror ikke de som har et ”Tinder-harem” legger grunnen for lykke.

Løse forbindelser som skiftes ut etter 3-4 uker bryter ned samfunnet.

Halldis Moren Vesaas har tro på fellesskapet til tross for dette.

Det er hun som på sine gamle dager sier

«at vi alltid må kysse kvarandre så snart heisen

set seg i gang...og jammen rekk vi det gong etter gong etter gong.»

Fellesskap er vakkert og viktig. Samtidig er relasjoner en av de store frustrasjonskildene. I dette landskapet trår vi ofte feil. Da må vi huske de viktigste ordene:

Unnskyld! Omforlatelse!

Til slutt en påminnelse fra Frode Grytten, ikke for at vi alltid skal være klar for sex, men at vi aldri må glemme ømhet og nærhet og det å være til stede hos hverandre:

«han kjem etter og legg seg tett inntil ho

– eg har eit viktig møte i morgon, seier ho

– eg har eit viktig møte akkurat no, seier han»